

ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ
ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
КОМУНАЛЬНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ВІННИЦЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»

Випуск №2 (28)

НАУКОВИЙ ВІСНИК

**СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ФАХІВЦІВ
СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ**

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
(19 ЧЕРВНЯ 2020 РОКУ)**

Вінниця

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

**Міністерство освіти і науки України
Департамент освіти і науки
Вінницької обласної державної адміністрації
Комунальний вищий навчальний заклад
«Вінницька академія неперервної освіти»
Національна академія педагогічних наук України
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
Національний авіаційний університет
Донецький національний університет імені Василя Стуса
Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка
Хмельницький національний університет
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
Бердянський державний педагогічний університет
Український науково-методичний центр практичної психології і соціальної роботи
Навчально-методичний центр психологічної служби системи освіти Вінницької області
Комунальний заклад вищої освіти «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
Державний університет фізичного виховання і спорту, Молдова
Міжнародна академія екології і здоров'я, Вільнюс, Литва
Коледж «Деде Коркорт» Байбурт, Туреччина**

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ

**Збірник матеріалів
Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю
(19 червня 2020 року)**

Вінниця – 2020

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Department of Education and Science
Vinnytsia Regional State Administration
Communal Higher Educational Institution «Vinnytsia Academy of Continuing Education»
National Academy of Educational Sciences of Ukraine
National Pedagogical Drahomanov University
National Aviation University
Vasyl' Stus Donetsk National University
National University "Chernihiv Collegium" named after T.G. Shevchenko
Khmelnysky National University
Ternopil Volodymyr Hnatyuk National Pedagogical University
Berdyansk State Pedagogical University
Ukrainian Scientific-methodological Center for Practical Psychology and Social Work
Educational and Methodical Center of Psychological Service in the Education System of
Vinnytsia Region
Communal Institution of Higher Education "Vinnytsia Humanitarian and Pedagogical
College"
State University of Physical Education and Sport, Moldova
International Academy of Ecology and Health, Vilnius, Lithuania
Bayburt University Dede Korkut Campside**

**MODERN APPROACHES AND PERSPECTIVES OF
PROFESSIONAL DEVELOPMENT OF SPECIALISTS OF
SOCIONOMIC PROFESSIONS**

**COLLECTION OF SCIENTIFIC PUBLICATIONS
ALL-UKRAINIAN SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE WITH
INTERNATIONAL
PARTICIPATION
JUNE 19, 2020**

Рекомендовано до друку вченою радою КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (протокол № 5 від 03.09.2020 р.)

Редакційна колегія:

Дровозюк Степан Іванович, доктор історичних наук, професор, ректор КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Іваниця Галина Афанасіївна, кандидат педагогічних наук, доцент, перший проректор з науково-педагогічної роботи, КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Браніцька Тетяна Ромуальдівна, доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри психолого-педагогічної освіти та соціальних наук КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Євтух Микола Борисович, доктор педагогічних наук, професор, дійсний член Національної академії педагогічних наук України (м. Київ);

Панок Віталій Григорович, доктор психологічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, директор Українського НМЦ практичної психології і соціальної роботи НАПН України (м. Київ);

Тарасенко Галина Сергіївна, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри екології, природничих та математичних наук КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Томчук Михайло Іванович, доктор психологічних наук, професор, професор кафедри психології КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Білик Олег Олександрович, кандидат технічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи та моніторингу якості освіти КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Герасімова Олена Володимирівна, кандидат педагогічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародного співробітництва КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Рябоконт Ольга Володимирівна, кандидат географічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи, КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Каменщук Тетяна Дмитрівна, кандидат педагогічних наук, директор Навчально-методичного центру психологічної служби системи освіти Вінницької області (м. Вінниця);

Василенко Надія Володимирівна, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри управління та адміністрування КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Матохнюк Людмила Олександрівна, доктор психологічних наук, доцент, завідувач кафедри психології КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Шпартун Оксана Миколаївна, доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри психології ДонНУ імені Василя Стуса (м. Вінниця);

Мудрак Олександр Васильович, доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувач кафедри екології природничих та математичних наук КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Струкевич Олексій Карпович, доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри філології та гуманітарних наук КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти»(м. Вінниця);

Поліщук Віра Аркадіївна, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри соціальної роботи Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка (м. Тернопіль);

Дудорова Людмила Юріївна, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри фізичного виховання та здоров'я Київського національного університету технологій та дизайну (м. Київ);

Третяк Олена Станіславівна, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки, психології і методики технологічної освіти Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка (м. Чернігів);

Орос Гльдіко Імріївна, доктор філософії, ректор Закарпатського угорського інституту ім. Ференца Ракоці II (м. Берегово);

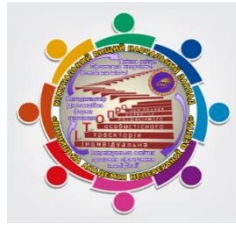
Афтимичук Ольга Євгеніївна, доктор хабілітат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри гімнастики Державного університету фізичного виховання і спорту (Молдова);

Галич Тетяна Володимирівна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри філології та гуманітарних наук, секретар вченої ради КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Жаровська Олена Петрівна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри психолого-педагогічної освіти та соціальних наук КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти»(м. Вінниця);

Федорець Василь Миколайович, кандидат медичних наук, доцент кафедри психолого-педагогічної освіти та соціальних наук КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти» (м. Вінниця);

Разумовський Константин Веніамінович, президент Міжнародної академії екології і здоров'я(м. Вільнюс, Литва);

Сучасні підходи та перспективи професійного розвитку фахівців соціономічних професій. Науковий вісник КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти»: Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю (19 червня 2020 року). За науковою редакцією Браніцької Т.Р. Вінниця, ФОП Рогальська І.О., Випуск № 2 (28), 2020. 392 с.

Збірник містить матеріали учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, що відбулась 19 червня 2020 року у КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти».

У збірнику відображені актуальні проблеми формування і удосконалення професійної, здоров'язбережувальної, соціальної, психологічної, комунікативної, інклюзивної компетентностей фахівців соціономічних професій та розвитку їх професійної, комунікативної і конфліктологічної культур. Висвітлено проблематику професіоналізації, аксіологізації, технологізації та методологізації освітнього процесу і професійного розвитку фахівців соціономічних професій в різних аспектах, а саме в педагогічному, компетентнісному, морально-етичному, психологічному, філософському, правовому, історичному, екологічному, антропологічному, здоров'язбережувальному, соціологічному, культурологічному, мистецькому тощо. Окреслено перспективи розвитку підготовки працівників соціономічної галузі.

Збірник адресовано педагогам, практичним психологам, соціальним педагогам, викладачам закладів вищої освіти, філософам, історикам, освітнім менеджерам, логопедам, дефектологам, мистецтвознавцям, соціологам, фахівцям з фізичної культури і спорту, екологам, студентам, магістрантам, аспірантам, а також усім, хто цікавиться проблематикою підготовки і підвищення кваліфікації фахівців соціономічних професій в контексті світових освітніх тенденцій, інноваційних ідей та практик.

Матеріали подано в авторській редакції. Відповідальність за зміст статей несуть їх автори.

За умови передруку публікацій, посилання на збірник обов'язкове.

© Автори статей, 2020
© КВНЗ «ВАНО», 2020

управління емоціями (правильно розпізнавати ситуаційний емоційний тон співрозмовника, вести конструктивний діалог, піднімаючи його на 1-2 сходинки вище за шкалою), вибудовуючи таким чином шлях до порозуміння і безконфліктної взаємодії. Наостанок студенти отримують інструменти для саморегуляції – секрети входження у потрібний емоційний тон за допомогою тілесних СЕЕН-практик [2, с. 57–65].

Висновки. Після вивчення описаної теми учасники:

- здійснюють рефлексію власного емоційного досвіду і розуміють причини коливань у стані власного здоров'я;
- отримують дієвий інструмент для управління своїми і чужими емоціями у різних професійних ситуаціях;
- навчаються саморегуляції у системі «тіло – емоції – стосунки»;
- удосконалюють навички розпізнавання емоцій інших людей – найважливішої складової емоційного інтелекту;
- можуть налагодити корпоративну етичну взаємодію з колегами, учнями, їх батьками в освітньому процесі.

Література

1. Емоційні тони – міра твоєї життєдайності! URL : <https://7promeniv.com.ua/psykholohichna-dopomoha/statti-pro-psykholohiiu/1416-emotsiini-tony.html> (доступ на 01.06.2020).

2. Жара Г. І. Технології індивідуального здоров'язбереження і профілактика професійного вигорання вчителя: навчальний посібник для студентів педагогічних ЗВО. / Чернігів, 2017. 136 с.

3. Професійний стандарт «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти». Затверджено Наказом Міністерства соціальної політики України 10.08.2018 року № 1143. URL : <http://nus.org.ua/wp-content/uploads/2018/08/20180815.pdf>

4. Професійний стандарт вчителя (проект). URL : <https://mon.gov.ua/ua/news/mon-rozrobilo-novij-profesijnij-standart-vchitelya-dokument-na-gromadskomu-obgovorenni>(доступ на 01.06.2020).

СОЦІАЛЬНА ІНТЕГРАЦІЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ У СУСПІЛЬСТВО

Олійник Галина Михайлівна,

кандидат педагогічних наук,

викладач кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи

Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка,

м. Тернопіль, Україна

Актуальність проблеми. Інтеграція у суспільство дітей з особливими освітніми потребами є вимогою часу, важливим кроком до реалізації їх прав і свобод. Протягом тривалого часу вони були позбавлені можливості вести повноцінне життя внаслідок наявності вад фізичного або психічного розвитку. Державна підтримка цієї категорії громадян зводиться до надання матеріальних

виплат, медичних послуг та забезпечення навчання у закладах спеціальної освіти. Поряд із цим, більшість дітей, маючи обмеження, були ізольовані від навколишнього світу. Проте, соціально-політичні та культурно-освітні перетворення останніх десятиліть зумовили необхідність зміни ставлення суспільства до людей з особливими потребами та актуалізувати питання їх інклюзії та інтеграції в усі сфери суспільного життя.

Проблеми освітньої інтеграції та інклюзії цікавили багатьох вітчизняних (Ю. Богінська, Л. Будяк, Л. Вавіна, Н. Ворон, Р. Дименштейн, І. Зверєва, Т. Ілляшенко, А. Капська, Н. Мирошніченко, А. Мудрик, Ю. Найда, Н. Софій, С. Хлебик та ін.) і зарубіжних (Д. Барбер, Т. Бут, Ч. Веббер, Д. Деспелер, М. Кинг-Сирс, Т. Лорман, Т. Міттлер, Д. МакГі-Річмонд, К. Стаффорд, Д. Роза, Д. Харві та ін.) вчених.

Актуальність і необхідність соціальної, культурної та освітньої інтеграції та інклюзії дітей з особливостями розвитку в систему суспільних відносин висвітлюється в роботах А. Колупаєвої, М. Малофєєва, Н. Назарової, С. Шевченко, Н. Шматко, М. Чайковського та інших.

Мета статті : розкрити соціальну інтеграцію дітей з особливими освітніми потребами у суспільство.

У науковій літературі термін «інтеграція» в широкому розумінні визначають як надання людині з особливими потребами прав і можливостей брати участь у всіх видах соціального життя разом з іншими членами суспільства. Згідно із сучасним вітчизняним соціально-педагогічним поглядом, «інтеграція» – це, по-перше, процес та стан поєднання різних за якістю соціальних елементів у функціонально єдиний організм, по-друге, це процес входження до певної системи (цілісності), яка вже утворилась, до тієї чи іншої соціальної частки (групи, індивіда), що зливається із системою й набуває ознаки структурного, складового елемента [2, с. 55]. Дослідниками виокремлюються такі види інтеграції, як освітня та соціальна, спрямованість яких є різною. Так, на думку Л. Шипициної й І. Мамайчук, освітня інтеграція включає надання дітям і молоді з особливими потребами можливості спільного навчання в одній школі чи класі з ровесниками, що нормально розвиваються. Соціальна інтеграція, на відміну від освітньої, насамперед спрямована на соціальну адаптацію дітей і молоді з особливими потребами до загальної системи соціальних стосунків у межах того освітнього середовища, в яке вони інтегруються.

Соціальна інтеграція осіб з особливими потребами – це складний процес, що потребує розробки методології і методики соціально-орієнтованої моделі роботи із зазначеним контингентом. Специфіка такого підходу викликає необхідність суттєвих змін у ставленні до осіб з інвалідністю, які потребують не тільки матеріальної, гуманітарної підтримки, заходів медичної, професійної, соціально-побутової реабілітації, а й належних умов для актуалізації своїх здібностей, розвитку особистих якостей і потреб у соціальному, фізичному, моральному і духовному самовдосконаленні [1; 4].

Сутність поняття «соціальна інтеграція» полягає у створенні таких умов для саморозвитку людини, в результаті яких виробляється активна життєва

позиція особистості. Цілісний, системний підхід дозволяє сформулювати багаторівневу структуру проблем соціальної інтеграції осіб з особливими потребами.

Особливого вивчення потребують питання соціальної інтеграції дітей з особливими освітніми потребами. Адже у таких дітей – це обмеження життєдіяльності, що призводить до соціальної дезадаптації, нездатності до самообслуговування, неспроможності без перешкод рухатися, орієнтуватися, навчатися, спілкуватися.

Соціальна інтеграція у соціум дітей з особливими освітніми потребами передбачає:

- вплив суспільства і соціального середовища на особистість дитини з відхиленнями у розвитку, тобто її адаптацію до середовища;
- активну участь в даному процесі (суб'єктно-об'єктна роль) самої дитини;
- вдосконалення самого суспільства, системи соціальних відносин, яка в силу певної жорстокості вимог до своїх потенційних суб'єктів виявляється недоступною для дітей з особливими освітніми потребами.

У сучасних умовах виділяють два підходи до соціальної інтеграції дітей з особливими освітніми потребами. Перший підхід передбачає пристосування таких дітей до входження в суспільство, адаптацію до наявних навколишніх умов. Цей підхід є однобічним і вузьким. Слідуючи йому, неможливо досягти бажаних результатів, оскільки дитина з порушенням розвитку в адаптивному процесі повинна бути не тільки об'єктом інтеграції, а й обов'язково суб'єктом, активним його учасником. Другий підхід передбачає, крім підготовки індивіда до входження в суспільство, і підготовку суспільства до прийняття такої дитини.

Складовими соціальної інтеграції є соціальна адаптація, реабілітація та інклюзія. Адаптація розглядається як пристосування із застосуванням резервних, компенсаторних здібностей, а реабілітація – як відновлення, активізація. В процесі реабілітації компенсаторний механізм використовується для подолання дефекту, а в процесі адаптації – для пристосування до нього. Важливим процесом інтеграції є соціальна інклюзія, яка забезпечує отримання якісної освіти дітям з особливими освітніми потребами в масових навчальних закладах за місцем проживання, створення умов для реалізації їхнього творчого потенціалу та розвитку індивідуальних здібностей. Врахування особливостей реалізації процесів соціальної адаптації, реабілітації та інклюзії у дітей з особливими потребами дасть можливість використовувати адекватні заходи задля досягнення максимального рівня їх інтеграції у суспільство [3, с. 65].

Висновок. Отже, соціальна інтеграція дітей з особливими освітніми потребами – це цілеспрямований процес передачі суспільством соціального досвіду з урахуванням особливостей і потреб різних категорій цих дітей, за їх активної участі і забезпеченні адекватних для цього умов, в результаті чого відбувається їх включення дітей в усі соціальні системи, активна участь в усіх сферах життєдіяльності суспільства, підготовка до повноцінного дорослого життя, найбільш повної самореалізації і розкриття їх особистості.

Література

1. Егорова Т. В. Социальная интеграция детей с ограниченными возможностями. Изд-во : «Николаев», 2002. 80 с.
2. Зверева І. Д. Енцикорпедія для фахівців соціальної роботи. Київ, Сімферополь : Універсум, 2012. 536 с.
3. Когут І. Соціальна інтеграція осіб з інвалідністю та роль адаптивної фізичної культури в її реалізації. *Теорія і методика фізичного виховання і спорту*. 2014. № 4. С. 58-66.
4. Назаровой Н. М. Специальная педагогика. М.: Изд. центр «Академия», 2000. 520 с.

РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ І МЕЦЕНАТСТВА НА ВІННИЧЧИНІ

Пінасва Ольга Юріївна,

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки і професійної освіти
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського,
м. Вінниця, Україна
pinolga00@gmail.com,
orcid.org/0000-0002-8829-1388

Актуальність проблеми. Сьогодні в Україні має доленосне значення для всіх українців. Розвиток української державності і розвиток соціальної роботи, тісно пов'язані між собою і невідомо розвиваються зі становленням і розвитком молодого Незалежної України. Саме дата 28 серпня 1990 року є початком розвитку соціальної роботи у нашій державі, розвитком і становленням державних соціальних служб, створенням територіальних центрів обслуговування людей з інвалідністю, самотніх людей поважного віку. В 90 роках майже не було фахівців з відповідною освітою і відповідною соціально-педагогічною компетенцією[2].

Виклад основного матеріалу. Проте, соціальна робота і меценатство було закладено українцям з генами і передано спадково. З історії відомо, що праукраїнці жили родовими громадами, підтримка і допомога, стереотипи поведінки прищеплювалися всій громаді і родині. Саме ці процеси були надалі покладені і основу ранніх форм соціальних відносин, яка (основа) була базою для надбудови і закріплення захисних функцій у системі роду, яка була притаманна усім людським спільнотам. Родова громада була об'єднанням взаємних обов'язків родичів у матеріальній допомозі і захисті [3].

З хрещенням Київської Русі допомога убогим і меценатство зазнало свій розвиток у залученні духовенства і заможних українців сплачувати «десятину», що передавалася лікарням, лазням, притулкам.

Впродовж тривалого часу соціальна допомога була зусереджена при церквах і монастирях, маючи постійний дохід «десятину» і високоосвідчених монахів,

ЗМІСТ	
І. ПЕДАГОГІКА ХХІ СТОЛІТТЯ: АНТРОПОЛОГІЧНИЙ, ЛЮДИНОЦЕНТРИЧНИЙ, ЕКЗИСТЕНЦІЙНИЙ ВИМІР	7
Іваниця Г.А. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ДІЯЛЬНОСТІ КЛАСНОГО КЕРІВНИКА У СТВОРЕННІ ЕФЕКТИВНОГО ВИХОВНОГО ПРОСТОРУ (за результатами дослідно-експериментальної роботи)	8
Браніцька Т.Р. РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЛАСНИХ КЕРІВНИКІВ ЯК СКЛАДОВОЇ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ	16
Євтух М. Б. МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДАВНЬОГРЕЦЬКОГО КОНЦЕПТУ GNOTHI SAUTOU («ПІЗНАЙ САМОГО СЕБЕ»)	20
Поліщук В. А. ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	23
Афтимичук О.Е., Полякова В.П. УСЛОВІЯ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ПРОЦЕСА ФОРМУВАННЯ РИТМА ПРОФЕСІОНАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧЕСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СПЕЦІАЛІСТА ПО ФІЗИЧЕСЬКІЙ КУЛЬТУРЕ	25
Каплінський В.В. ОСОБЛИВОСТІ ЗМІСТУ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ЕТИКА ВИКЛАДАЧА ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ»	31
Орос І.І., Біда О.А. ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНИНА З АКТИВНОЮ ГРОМАДЯНСЬКОЮ ПОЗИЦІЄЮ	32
Романюк І.М. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОСВІТИ ВІННИЧЧИНИ В 2000 – 2010-х рр.	34
Сіжаніч І.Л. ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОГО СВИТОГЛЯДУ ЯК УМОВА ПРОФЕСІЙНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ	37
Струкевич О.К. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СПРИЙНЯТТЯ ЗМІСТУ ПІДРУЧНИКА З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ УЧНЯМИ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ	40
Balatska N., Kozeletska I. PROS AND CONS OF DISTANCE LEARNING IN CURRENT DEVELOPMENTS	42
Будз І.Ф. НАВЧАЛЬНІ ПРОГРАМИ ДЛЯ ОБДАРОВАНІХ ШКОЛЯРІВ ЯК ЗАСІБ МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТИ: СВІТОВИЙ КОНТЕКСТ	46
Гудовсек О.А. ЗБЕРЕЖЕННЯ ЕТНОПЕДАГОГІЧНИХ ТРАДИЦІЙ В ПОЧАТКОВИХ ШКОЛАХ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ	49
Жаровська О.П. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ІМІДЖУ ВЧИТЕЛЯ ХХІ СТОЛІТТЯ	53
Кузьміч Т.О. ІНТЕГРАЦІЯ ЗМІСТУ ОСВІТИ – ВИМОГА ЧАСУ	57
Майданик О.В. ГРОМАДЯНСЬКА СПРЯМОВАНІСТЬ УРОКІВ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	58

Паламарчук Ю.Г., Бекас О.О. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЯКІСНИХ ПАРАМЕТРІВ РУХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЮДОЇСТІВ З РІЗНИМИ СОМАТОТИПАМИ	62
Стукаленко Л.В. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ТЕОРІЇ МНОЖИННОГО ІНТЕЛЕКТУ	64
Федоруц М.В. СУБ'ЄКТНА ПОЗИЦІЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ В ОРГАНІЗАЦІЇ І ДІЯЛЬНОСТІ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	70
ІІ. НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА В УМОВАХ ВИКЛИКІВ СУЧАСНОСТІ. ПАРТНЕРСТВО В СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ	74
Тарасенко Г.С. РОЛЬ ХУДОЖНЬО-ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕДАГОГА У ФОРМУВАННІ РОЗУМІННЯ ЕКОЛОГІЇ ДИТИНСТВА	74
Бирко Н.М. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	78
Воронецька В.В. МЕТОДИКА РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ УЧНІВ ГУМАНІТАРНОЇ ГІМНАЗІЇ У ПРОЦЕСІ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ	83
Глоба А.Й. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ. ЕФЕКТИВНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ДИРЕКТОРА В ОСВІТНІЙ ПАРАДИГМІ «НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА»	87
Надкернична Л.І. ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО УСПІШНОЇ ВЗАЄМОДІЇ З УЧНЯМИ	92
Плотнікова Н.О. СТВОРЕННЯ УСПІШНОГО ПАРТНЕРСЬКОГО ПРОСТОРИ – ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	95
ІІІ. КОМПЕТЕНТІСНА ПАРАДИГМА ЯК МЕТОДОЛОГІЧНА ОСНОВА ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ	98
Матохнюк Л.О., Браніцька Т.Р. РЕАЛІЇ ОСВІТИ: ОСОБИСТІСТЬ ПЕДАГОГА ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID 19	98
Третяк О.С. ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	104
Красницька О.В. КРИТЕРІЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ПУБЛІЧНОГО ВИСТУПУ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ШКОЛИ	108
Куц О.П. РОЗВИТОК МОВНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГІВ У ПЛОЩИНІ ЇХНЬОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	112
Мамчур А. Т. ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ УЧНІВ ЗАСОБАМИ МНЕМОТЕХНІКИ НА УРОКАХ ФІЗИКИ	115

Марункевич Я.Ю. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ У МЕДИЧНИХ ВНЗ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ	119
Осіпчук О.В., Оверчук О.В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ	121
Райко О.А. КОМУНІКАТИВНИЙ АСПЕКТ КУЛЬТУРИ РЕЧІ ТРЕНЕРА ПО ФІТНЕСС АЭРОБИКЕ	124
Ребуха Л.З. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	125
Свинарчук В.М. ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ВUOD В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАГАЛЬНООСВІТНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ	127
Скрипнікова В.О. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ЗАРУБІЖНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ТЕОРІЇ І ПРАКТИЦІ	130
Соломахіна Г.М. СПЕЦИФІКА ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	135
Чумаченко М.М. РОЛЬ МАТЕМАТИЧНОЇ ОСВІТИ В ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ МОРСЬКОГО ПРОФІЛЮ	137
Юрчук Л. М. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСВІТИ В УМОВАХ КРИЗИ ТА КАРАНТИНУ	140
ІV. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ (КОНФЛІКТОЛОГІЧНОЇ, ЕКОЛОГІЧНОЇ, ПСИХОЛОГІЧНОЇ) КУЛЬТУРИ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ	144
Мудрак О.В. ЕКОЛОГІЧНА ОСВІТА – ПРІОРИТЕТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА	144
Шпоргун О.М. ПЕДАГОГІЧНИЙ ЕМПАУЕРМЕНТ ЯК МЕТОД ПРОФІЛАКТИКИ ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПРАЦІВНИКІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ	151
Гнатюк В.В. РОЗВИТОК ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ФАКУЛЬТЕТУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ, СПОРТУ ТА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ	156
Клочко О.В., Зузяк Т.П. ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА, ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА, РЕСТАВРАЦІЇ	159
Каменщук Т. Д. ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМОК В КОНТЕКСТІ ОБГОВОРЕННЯ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНДАРТУ ПРАКТИЧНОГО ПСИХОЛОГА	163
Войцещук А. І. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КОНФЛІКТОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ.	166

Козицький Р. В. ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ ТА ПРОФЕСІЙНІ ДЕСТРУКЦІЇ ОСОБИСТОСТІ	172
Кочмар Д.А. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПОЛКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ У СВІТОВІЙ УНІВЕРСИТЕТСЬКІЙ ПРАКТИЦІ	177
Кравцова Н.Є. ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ МУЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ В КОНТЕКСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КОРЕКЦІЙНОЇ ПРАКТИКИ	181
Лисенко Ю.О. ЗНАЧЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	188
Лозовська С.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ САМООЦІНКИ ТА РІВНЯ ДОМАГАНЬ	190
Сидоренко Ж.В. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЖИТТЄСТІЙКОСТІ ТА ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У СТУДЕНТІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ	194
V. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ТА ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ	199
Панок В.Г. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРАКТИЧНИХ ПСИХОЛОГІВ	199
Бойчук В.М., Бойчук О.Ю. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ФАХІВЦІВ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ	201
Анцибор А.І. ДО ПИТАННЯ ПРОВЕДЕННЯ ГЛИБИННОГО ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ АНАЛІЗУ АВТОБІОГРАФІЧНОГО НАРАТИВУ РЕСПОНДЕНТА-АУТСАЙДЕРА	206
Байдик В.В. ПИТАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ВЧИТЕЛЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.	212
Буряк І.П. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ У ПРИВАТНИХ ПІДПРИЄМЦІВ	216
Гончар О.О. ПОНЯТТЯ БАТЬКІВСЬКИХ НАСТАНОВ ЯК ЧИННИКА ВИБОРУ ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА	220
Гудімова А.Х., Псядло Е.М. КІБЕРБУЛІНГ ЯК СУЧАСНА ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА ПІДЛІТКОВОГО ПЕРІОДУ	224
Дзигаленко Л.М. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАЧАННЯ ЗАСОБАМИ ЕТНОДИЗАЙНУ	228
Kolmykova O.O. ADVANTAGES AND DRAWBACKS OF DISTANCE TEACHING/LEARNING DURING THE PERIOD OF QUARANTINE	236
Костюк Г.М. ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЬ. ПСИХОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ	238
Лич О.М. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД ЯК СКЛАДОВА ПСИХІЧНОГО	243

ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ	
Маляр О.І., Подкопасва Ю.В. ПСИХОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМОЦІЙНИХ ПРОЯВІВ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ ПРО ДУХОВНИЙ ІДЕАЛ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.	246
Масловська І.Ф. КОМПЕТЕНТНІСТЬ ПСИХОЛОГА В РОБОТІ З ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ	249
Некивайко Т.А. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ СМИСЛОЖИТТЄВИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІСІ	252
Нехаєнко С.І. ЗАСТОСУВАННЯ СУБ'ЄКТНО-ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ У ПІДГОТОВЦІ ОФЦЕРІВ СТРУКТУР МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНОМУ РІВНІ	256
Пашковська К.О. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я В ОФІСНИХ ПРАЦІВНИКІВ	260
Поклад І.М. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ПРОЯВІВ ОСОБИСТОСТІ ЧЕРЕЗ АКТИВІЗАЦІЮ СПРИЙМАННЯ	262
Пришляк О.Ю. ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ	266
Сидоренко Л.Б. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ САМОТНИХ ЖІНОК.	269
Тігарчук О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ	271
Шевчук Л.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ІКПТ ДЛЯ РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	274
Яцюк М.В. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ ЗМІЦНЕННЯ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ ПЕДАГОГА	277
Яцюк М.В., Сапальова Т.В. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ НЕДОВІРИ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ ІНСТИТУТАМ ВЛАДИ	279
VI. СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ТА ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ СУЧАСНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ В УМОВАХ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ	282
Голобородько Є.П. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК СОЦІАЛЬНИХ НАУК ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ	282
Бодашевська Ю.С., Кострікіна Г.В., Кучик Н.В. СЕМІНАР-ТРЕНІНГ ЯК ГРУПОВА ФОРМА КОРЕКЦІЇ САМООЦІНКИ	284
Жара Г.І. СЕЕН-ПРАКТИКИ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	289
Олійник Г.М. СОЦІАЛЬНА ІНТЕГРАЦІЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ У СУСПІЛЬСТВО	291
Пінасва О.Ю. РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ І МЕЦЕНАТСТВА НА ВІННИЧЧИНІ	294

Хамська Н.Б., Гладун О.В. СТВОРЕННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНИХ СИТУАЦІЙ – НЕОБХІДНА УМОВА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ВИХОВАННЯ ПІДІТКІВ З НИЗЬКИМ СТАТУСОМ В УЧНІВСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ	297
VII. ПЕДАГОГІКА ЗДОРОВ'Я ЯК ГУМАНІСТИЧНО ОРІЄНТОВАНИЙ ШЛЯХ ПРОФЕСІЙНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ	304
Гончаренко М.С. ОСОБЕННОСТИ ПОДГОТОВКИ УЧИТЕЛЕЙ ОСНОВ ЗДОРОВЬЯ ПОСТНЕКЛАССИЧЕСКОГО ПЕРИОДА РАЗВИТИЯ МИРА И ЧЕЛОВЕКА	304
Дудорова Л.Ю. ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ЗВО: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ	306
Сіренко Р.Р. ТРАНСФОРМАЦІЯ СИСТЕМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ УКРАЇНИ	310
Шукатка О.В. СУЧАСНІ ТЕОРІЇ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ СТУДЕНТІВ	313
Федорець В.М. УДОСКОНАЛЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ НА ОСНОВІ АКТУАЛІЗАЦІЇ ГУМАНІСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДАВНЬОГРЕЦЬКОЇ КУЛЬТУРНО-ДУХОВНОЇ ТРАДИЦІЇ ПАЙДЕЇ	315
Колій С.М. ПРОФЕСІЙНО-ПРОФІЛЬНІ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ ТРЕНЕРІВ-ВИКЛАДАЧІВ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ	323
Лесяк Л. М., Мартинюк В. М. ФОРМУВАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ – ОСНОВНА ПЕДАГОГІЧНА ФУНКЦІЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ	326
Мельник Є.М. ВРАХУВАННЯ ГЕНДЕРНОГО ФАКТОРУ У ТРЕНУВАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЖІНОЧОЇ КОМАНДИ З ФУТБОЛУ	331
Моїсеєв С.О. ОРГАНІЗАЦІЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ В УМОВАХ ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОГО КАРАНТИНУ	334
Присяжнюк Д.С., Мартинюк Ю.Г. ПЕРШІ КРОКИ СПОРТУ У ВІННИЦІ	339
Турлюк В.В. СТРУКТУРА ТЕХНІКИ БІГУ ЛЕГКОАТЛЕТОК-БАР'ЄРИСТОК НА ДИСТАНЦІЇ 400 М З БАР'ЄРАМИ	343
Царик А.П. АСПЕКТИ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ГАНДБОЛІСТІВ	346
Швец Н.В. ЭКСЦЕНТРИЧЕСКИЕ УПРАЖНЕНИЯ ДЛЯ РАЗВИТИЯ МЫШЕЧНОЙ СИЛЫ У ПОЖИЛЫХ ЛЮДЕЙ	348
VIII. МЕДІАГРАМОТНІСТЬ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ІННОВАТИКА У ПРОФЕСІЙНОМУ УДОСКОНАЛЕННІ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ	350

ПРОФЕСІЙ	
Дичок С.М. МЕДІАГРАМОТНІСТЬ ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ПЕДАГОГА В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ	350
Крупа Н.П. «ВИКОРИСТАННЯ МЕДІАОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ КУРСІВ ЗА ВИБОРОМ У ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ»	352
ІХ. ОСВІТНІ ПРОБЛЕМИ ІНКЛЮЗІЇ В КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ	357
Попова А.С. ДІТИ З СОЦІАЛЬНИМИ ПРОБЛЕМАМИ ЯК КАТЕГОРІЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ	357
Х. ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖМЕНТУ: УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНИМ УДОСКОНАЛЕННЯМ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ	360
Василенко Н.В. ОСВІТНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ПУБЛІЧНОГО КЕРІВНИКА В КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ	360
Щокін Р.Г., Романенко Є.О., Даций О.І., Мірошніченко О.В., Колишко Р.А., Притоманов С.О. ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	362
Одайник С.Ф. ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНИХ ЯКОСТЕЙ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	367
Радиш Я.Ф. РОЛЬ І МІСЦЕ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ПСИХОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ (за матеріалами літературних джерел)	370
Богданов Є.П. ПІДГОТОВКА КЕРІВНИКІВ ТА ФАХІВЦІВ У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ	373
Василишина О.В. ЕТАПИ ВПРОВАДЖЕННЯ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МЕНЕДЖЕРІВ ОРГАНІЗАЦІЙ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	376
Заячковський В.М., Києнко-Романюк Л.А. ОСВІТНІЙ МЕНЕДЖМЕНТ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	379
Слушний О.М. ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	382